

Leto IV.

NA MEJAH

Štev. 8.

Izhaja vsakega 1. in
15. v mesecu. Letna
naročnina 25 Din, za
inozemstvo 40 Din.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom

Jesenice, 15. aprila 1939

Proračun jeseniške občine

Gradbena stroka

Proračun za gradbeno stroko v občini se od leta do leta veča in tako zavzema tudi v letošnjem proračunu preračunana vsota precejšen del celotno preračunanih izdatkov. Ne moremo reči ali bodo s sorazmerno visoko predvidenimi zneski krite vse med letom nastale potrebe. Postavka bo po večini krila redna vzdrževalna dela za občinske ceste in pota. Prometne prilike se na Jesenicah od leta do leta spreminjajo, promet narašča in s tem tudi vzdrževalni stroški. Znano je, da so vse ceste v občini zgrajene na takozvanem makedamskem cestišču, zaradi česar je smotrno popravljjanje in vzdrževanje zlasti površinske kanalizacije prepotrebno. Potrebno bo pa tudi, da se dovrše nekatera cestna dela, ki se v preteklem letu niso mogla dokončati, delno zaradi vremenskih prilik, delo pa je bilo tudi ovirano zato, ker proračunski dohodki niso pritekali redno v občinsko blagajno. — Ker bo letošnji dohodek tudi regulacijski načrt in bo postal za občino obvezen, predvideva proračun tudi poseben kredit za priložnostne manjše odkupe privatnih zemljišč, ker občina že sedaj smotrno izvaja regulacijo pri raznih cestnih razširitvah. Vzdrževanje občinskih hiš je preračunano na 55.000 din, obnavljanje mostov na 22.000 din. Samo prispevek za vzdrževanje državne ceste skozi Jesenice stane občino okroglo 20.000 din in je ta postavka v proračunu obvezna. Všteto pa ni tukaj škropljenje te ceste, ki ga plačuje občina še posebej. V obč. gradbeno stroko spada tudi vzdrževanje vodovodnih naprav na Jesenicah, Hrušici in pri Sv. Križu. Urejevanje hudo urnih tokov je v postavki tega dela proračuna zapopadena. Za popravljjanje carinskih zgradb je preračunanih 40.000 din, vendar ta znesek dobi občina iz kaldermiskega fonda povrnjen od ministrstva za finance. — Na videz, če se po-

gleda samo celotna vsota v tem delu proračuna, se zdi, da je morda previsoka. Ker pa smo videli kaj vse spada pod pojem občinskih zgradb in se celotna vsota razdeli na male izdatke, takoj opazimo, da bi bila morala biti višja, če bi se hotelo ustreči vsem potrebam, ki jih občan opazuje in čuti. Vendar, vsako leto nekaj in uspeh se pokaže. Za nove vodovodne napeljave se letos ni toliko predvidelo kakor v lanskem letu, ko so se tudi izvršile obširne vodovodne napeljave. Vendar se bodo tudi letos gradili novi vodi in vodovodni podaljški tako v novi Janševi ulici, na Ilirski cesti ter na Murovi. Predvidena je tudi gradnja pomožnega vodnega zajetja na Hrušici. V rezervoarju na Savi se bodo izvršila obširna popravila.

Sedaj so se začela že cestna dela v občini. Občina gradi v podaljšku od cerkve cesto mimo Robina in Lavrinca z izhodom pri Romavhu. Ta pot je posebnega pomena za tujski promet. Do sedaj tujec v bližini Jesenic ni imel prilike za kratek sprehod po lepo urejeni cesti, ne da bi bil moten po prahu in dimu prometnih in industrijskih naprav. Svoj čas so Jeseničani uporabljali za sprehajališče Hrenovico, ki je udobno služila. Z razširitvijo industrijskih naprav v ta del pa je Hrenovica izgubila svoj pomen kot park, ampak služi zgolj le razvoju industrije in je s tem postala iz parka industrijska enota. Zato je prav, da je kot prvo delo začela občina z gradnjo omenjene poti, ki bo s pridom služila tako domačinom kakor tujcem za sprehode. — Žvedeli smo tudi, da je tudi tukajšnje Tujsko-prometno društvo nekaj prispevalo k gradnji te poti in bo baje postavilo ob tej poti sporazumno z občino primerne klopi. Želimo, da bi se društvo začelo lepo razvijati in svoje delo tudi na zunaj pokazalo. S tem delom bo vzbudilo tudi zanimanje občanov in gotovo tudi našlo odziva pri občinstvu.

Dajmo prostora mladini

»Tovarniški vestnik« je prinesel v 7. številki dobri dve strani dolg uvodnik, mastno tiskan pod gornjim naslovom. Dejstvo, da je vanj vpletena misel o velikonočnem prerojenju in klic nove pomladi, nas prepriča, da je vsa ta na široko raztegnjena misel uvodnika pravcato duhovno jajce pomladno razpoloženega pisatelja, ki ga je s človekoljubno gesto prinesel ubogi delavski raj za piruho.

Povsem lahko bi prenesli to umsko darilce, če

ne bi bilo v njem tako ostrih nasprotij z namenom lista samega in toliko nevarnih vplivnih možnosti na delavstvo, ki prejema ta list brezplačno in ga — kot takega — tudi prebira.

Pisec, ki je to velikonočno jajce zaznamoval s svojim imenom, je vnovič priznal, kakšno delo opravlja in kaj hoče in s tem nehoti pritrdil vsemu, kar smo kdaj koli o njem napisali ali pa rekli.

Takoj v prvih odstavkih se bavi s svetovno

Z Jesenic

Politično zatišje. Za veliki teden in velikonočne praznike se je politično življenje, ki je drugače od sile gibko, nekoliko umaknilo jasnejšemu in svetlejšemu razpoloženju. Duhamorne vesti so se vsaj za nekaj dni ustavile pri proizvajalcih in raznasalcih, saj tudi ti potrebujejo počitka in resnejšega premišljevanja tudi zase. Kakor rečemo, vidnih oblik kakršnih koli političnih potez ni bilo, vseeno pa je bil na veliki četrtek seji podoben sestanek zagovornikov radikalnejše politike — umevno — brez posledic. Vsekakor pa se je v tem zatišju marsikaj pripravilo, kar je pričelo učinkovati takoj popraznični teden, o čemer bomo še poročali, ko bo dozorelo ali pa kar zeleno ostalo.

Dva poslovilna večera. Za vojake-zelence, ki so te dni odšli k vojakom, sta bila prirejena dva poslovilna večera. Na Crnem vrhu so se poslavljali od tovarišev in planin člani Fantovskega odseka in »Gorenjca« ter v prisrčnem pomenu dobrih nasvetov zaključili praznični smučarski vrvež v prepolni koči. V torek zvečer pa je priredila slovo uprava Krekovega doma, na katerem so sodelovale vse društvene edinice po svojih zastopnikih. Od fantov se je z lepimi besedami poslovil č. g. duh. svetnik Kastelic, predsednik edine v imenu organizacij in delegat uprave v imenu društvene matice. Iz vsega je dihala prisrčna povezanost velike družine, ki ni vezana s svojimi člani samo doma, ampak povsod, kamor koli jih življenje postavi. V imenu fantov-vojakov se je zahvalil tovariš Rajner s trdno obljubo, da jih bo povratek vodil spet tja, od koder tako težko odhajajo. Nekaj korajžnih gorenjskih pesmi je zaključilo ta lepi večer, katere so fantje ponesli s seboj kot tolažilo in upanje. Fantje, na veselo svidenje!

Velikonočna procesija na veliko soboto je letos potekla v večjem sijaju kot kdaj koli prej. Lepo vreme je pri-

vabilo še več ljudi, tako udeležencev kakor gledalcev, ki so hoteli, da počaste zmagoslavnega Zveličarja. Godba Krekovega prosv. društva in jeseniški cerkveni zbor sta v lepi ubranosti in navdušeno igrala in pela, njih pesem pa je radostila slehernu srce in sleherno hišo, v kateri so se pripravljali za velikonočno skrivnost. Procesije so se udeležili zastopniki upravnih in civilnih oblasti, slovenski fantje in dekleta v krojih ter gasilci. Okna po vsej ulici so bila lepo okrašena in sama pristna slovenska čistost je odsevala iz njih. Letos se je res prav vse postavilo v prav lepi luči, na kar smo lahko ponosni. Le povsod in vedno tako naprej.

Upravičena prošnja. KID na Jesenicah lepo skrbi za cerkev na Savi. Dolnji del Jesenic, ki v vedno večjem številu poseča to cerkev, mora nedeljo za nedeljo slišati s kora bolan glas harmonija, ki polni cerkvi ni v ponos, organistu ne v veselje in pevcem v oviro. Če kje, potem je potreba po novem velikem harmoniju v savski cerkvi nujna. Velik harmonij s pedali in električnim pogonom za meh ne bi zahteval tako velikih stroškov, da jih ne bi zmogla naklonjenost in dobra volja. Vodstvo KID prosimo, naj bi blagovolilo vzeti umestno prošnjo nujno v pretres, za kar ji bomo zelo hvaležni.

Iz kulturnega vrta

Dva pomembna kulturna dogodka smo doživeli v zadnjih dneh. V Krekovem prosv. društvu smo videli Klinarjev prikaz življenja in trpljenja Jezusovega z naslovom »Kristus Kralj«, cerkveni pevski zbor pa je priredil na cvetno nedeljo po dolgem času cerkveni koncert.

Iz razdelitve snovi Klinarjevega dela in vsebine se nam dozdeva, da je bilo napisano precej hitro, zaradi česar niso bile razvozlane nekatere stvari in težave, ki so imele vpliva tudi na odru samem.

Misel, ki je šla za tem, da bi zgostila čim več dogodkov iz Jezusovega življenja in jih spravila v celoto, poleg tega pa, da bi še ne vem kako dramatično učinkovala, je bila pogrešana, ker je pri tem enotnost močno trpela. Ako je bil glavni namen pokazati Gospodovo trpljenje — delo samo našo domnevo potrjuje —, nam mora biti pač žal, da nam je postavitev različnih dogodkov v isti čas skalah užitek, ki bi bil po

gospodarsko krizo in njeno tradicijo, se posmejuje učenjakom (gospodarstvenikom), češ da si z novimi napovedmi krize varujejo ugled, ni pa pomislil, da tudi on spada med tiste, ki se celo radia poslužujejo z namenom, da že v naprej opravičijo čudno politiko kapitala.

Potem nadaljuje:

»... Nekaj je tu, ki hoče, da bo človek vedno slabo razpoložen, da bo sovražil, da bo zmerjal, da bo vzemal stališče proti in zopet proti sočloveku, da bo nezadovoljen, da bo zagrenjen itd.«

S tem pa je hotel sugerirati naslednje:

Čemu imate lastna stališča, čemu mislite s svojo glavo, ko je vendar kapital tisti, ki zmore urejati vse vaše težave po lastnem, preizkušenem principu. Čemu ste potem proti človeku, ki služi kapitalu zaradi tega, da varuje vaše interese? Čemu zlivate gnojnico na človeka, ki ima najboljše in edino pravo stališče, zakaj godrnjate in se cmerite, ko vam je vendar tako dobro? Sploh, zakaj mislite, zakaj se repenčite?!

Tako in podobno bi rad ljubezni polni uvodničar, da bi se iz njegovega velikonočnega piruha pocedilo v delavski mozeg ter ga ohromilo za vse čase. To so lastnosti pravega »sušca«, kot pravimo leto staremu piruhu. Zunaj lep, znotraj pa smrdeč, zunaj živo pisan, znotraj poln nevarnih bacilov. Takšno je v resnici to edino velikonočno jajce, ki ga je dobil delavec zastonj.

Dalje piše:

»Če vržemo pisana stališča stran in odpremo radio, kaj slišimo? Zopet stališča, zopet tabore, zopet napadanja. Ta os ona os, to stališče ono stališče, ta fronta ona fronta... koliko v čeva ranjenih... koliko z nožem razparanih...«

Res, odprli smo radio in kaj smo slišali: Industrija se seli na jug. Privlačijo jo cenene delovne moči. Slovenski delavec je iskan, čislán, sposoben in pošten in priden. Industrija se seli... Besno smo zaprli radio. Slišali smo glas, spoznali glas in še danes nam zveni v ušesih: kaj slovenska sposobnost, kaj pridnost in poštenost. Cena delovna moč je predpogoj, zato industrijo na jug. To so stališča, obsojena od samega uvodničarja, zakaj po njegovih lastnih besedah je vse: »Nežni in slinasti sestavki o morali in vrlinah, pa moramo takoj v nadaljevanju branja najti najgrše zmerjanje sozemljana iz tabora drugega stališča.« Takoj za tem pa se sam obsoja, ko pra-

vi: »V imenu pravice in resnice hujskamo...« K temu nimamo kaj dodati.

Tako je zmetel kot nerabno šaro vse na kup: stališča, prepričanja, borbo za vsakdanji kruh, kulturo in narodnostno borbo, stare in mlade, poštene in nepoštene ter se postavil na vrh kot svetel vzor z vsem, kar predstavlja, da vošči delavcu vesele praznike z gnilih jajcem.

Najlepše pa je to:

»Ne jadikujmo tako tjavndan, ker ustvarjamo s tem črnoglednost sami od sebe. Zakaj zagreniti ljudem pogled v bodočnost, zakaj nehvaležno in drugače slikati kot je. Samo na Jesenice pogledjmo...«

Samo na Jesenice pogledjmo, dragi uvodničar, prav imate. Imamo upokojece, ki so pustili vse svoje moči kapitalu, pa so danes veseli skorje kruha, imamo vdove, katerih otroci stradajo, imamo gardo mladih fantov in mož, ki so bili pognani na cesto, imamo jih nešteto v tovarni, ki so vsak dan v strahu za svoj kruh, imamo kolektivno pogodbo, ki predvideva poln delovni čas in neokrnjene mezde, imamo kolektivno pogodbo, ki bi morala jamčiti, da bi delavci ne živeli iz dneva v dan, ampak da bi si lahko brezskrbno gradili domove, katerih so vam polna usta hvale, da bi z veseljem ostvarjali družine in s tem krepili narod, kateremu se vsak dan ponujate za žrtev, imamo trpljenja na Jesenicah, ki bi Vam za vselej zaprl usta, če bi ga okusili.

Vsega tega imamo v obilju in zaradi tega so nam potrebna stališča, gospod uvodničar, zaradi tega moramo imeti odprte oči in svoj razum, zaradi tega smo borbeni in nezadovoljni in zaradi tega se bomo borili proti vsakemu pisanju, naročenemu ali ne, ki bi kakor koli hotelo prikriti povzročitelje tega zla, ki nas tare. Zaradi tega ne bomo dopustili, da bi se nam na tak način metal pesek v oči, čeprav je ta pesek last gospodarja, ki najbrž niti ne ve, kako se zlorablja in ustvarja nezaupanje do njega.

Zapomnite si, g. uvodničar, da so naša stališča načelna, v njih je usidrano naše pošteno delavsko prepričanje, ki ne trpi in ne bo trpelo nobenega diktatorja in nobenega zasmehovanja. Naša borba je odkrita in poštena, zato po vsej pravici pričakujemo tudi od strani lista, čeprav ga prejemo zastonj, vsaj enake plemenitosti in resnicoljubnosti.

Kovinar v imenu mnogih.

Za delavsko skupnost

V eni izmed zadnjih števil smo vam napisali o tem, kam v naši državi teži delavski stan, da bi čim lažje in uspešneje vršil svoje strokovne akcije. Povedali smo, da je delavstvo na podlagi dolgoletnih izkušenj medsebojnega trenja in natolcevanja in na razvoj dogodkov, katere občuti on sam in njegova družina, prišel do prepričanja, da mu je to v njegovo stanovsko škodo. Vsak, ki je hotel brati omenjeni sestavek, je lahko spoznal, da mi delavci močno želimo naše stanovske delavske skupnosti. Mi ne moremo in tudi nečemo pod nobenimi razmerami zanikati, da smo sinovi naroda. Dokler se narodi, ki so številčno in drugače močnejši od nas, zavedajo svoje narodnosti, preko meje v škodo drugih narodov, toliko časa smo mi dolžni kot sinovi slovenske matere svojo slovensko narodnost tudi v svojem strokovnem gibanju močno uvaževati.

Hotenje delavstva v naši ožji slovenski domovini Sloveniji in v domovini bratskega hrvaškega in srbskega delavstva pa gre za tem, da se v naši državi osnuje močan delavski pokret,

ki bo imel svoje korenine trdno vsajene v svojem narodu. Hočemo, da se v Jugoslaviji iz sedanjega medsebojnega trenja med delavci postavi enoten delavski pokret, ki bo iz narodnostne zavesti črpal zadostno moč v obrambo svojih gospodarsko stanovskih koristi.

Prvi korak k temu cilju je bil storjen s svobodno voljo na avtonomni podlagi: sporazum med slovensko narodno delavsko strokovno organizacijo Zveze združenih delavcev in srbsko narodno strokovno zvezo Jugorasom. Od takrat do danes je želja delavstva, organiziranega v teh dveh organizacijah, stopila za velik korak naprej k uresničenju.

Osrednje tajništvo vseh delavskih zborskih, kolikor jih imamo v naši državi, je važna funkcija. Absolutno vodstvo so imeli do pred kratkim v nji marksisti sami. Tajnik tega centralnega tajništva je bil vsa leta zloglasni marksist Topalovič. Spoznal je, da je v delavskih vrstah, tako pri nas na Slovenskem in Hrvaškem in v Srbiji ne-ljub in so se mu poleg tega cedile sline po po-

slanskem stolčku, zato je to funkcijo tajnika prepustil svojemu »sodruku« Kreckiču. V dneh 24. in 25. marca tega leta se je vršila seja tega centralnega tajništva iz vse države. Na seji so bile zastopane vse zbornice po svojih delegatih, 14 po številu. Na seji se je zelo mnogo govorilo in sklepalo o vseh važnih vprašanjih naše socialne politike. V teku razprave pa sta bili ugotovljeni dve stališči. Prvo stališče strokovnih organizacij, ki slonijo na svojih narodnostnih temeljih, je šlo za tem, da se ves delavski pokret reorganizira na podlagi ene nacionalne organizacije. Ta sklep je prodril z desetimi glasovi nasproti štirim glasovom. Sklep te osrednje uradne ustanove v naši državi je vsemu delavstvu v močan dokaz, da hotenje po enotnosti v delavskih vrstah, ki je bilo tako častno izglasovano v tem važnem delavskem forumu, gre naprej brez ozira na dogodke, ki se izven strokovnega obeležja okrog njega dogajajo.

Je pa še drug važen moment, ki vsakemu objektivnemu opazovalcu dovolj močno izpričuje, da je enotnost v delavskih vrstah prav resno mišljena. Hrvaški dnevniki, zlasti oni časopisi, ki so blizu hrvaškega narodnostnega gibanja, so priobčevali smer delovanja hrvaškega delavstva. Iz teh poročil hrvaških časopisov lahko sleherni sam ugotovi, kaj hrvaškega delavca teži. V vseh večjih krajih Hrvaške so se vršila delavska zborovanja, na katerih se je ostro podčrtavala zahteva, da pridejo iz internacionalnega marksizma in njegovih slabih in škodljivih gospodarskih posledic za delavski stan, vse delavske ustanove v oblast delavski organizaciji, ki temelji na hrvaških narodnostnih načelih.

Pred dobrim tednom pa smo čitali v naših slovenskih časopisih, da je gospod minister za socialno politiko in narodno zdravje razrešil dosedanje upravo Delavske zbornice v Ljubljani in imenoval novo. Nova skupščina Delavske zbornice, katero predstavlja dvetretjinska ve-

čina iz vrst organizacije Zveze Združenih delavcev. V soboto in nedeljo se bo ta nova skupščina prvič sestala in se javnosti s svojim programom in načrti za dobrobit slovenskega delavskega stanu predstavila. Mi danes ne moremo napovedati, kako bo program v podrobnosti izveden. Na podlagi dosedanjih uspehov dela te slovenske delavske institucije pa damo prav onim delavcem iz vrst marksističnega tabora, ko so, čim so zvedeli za izpremembo uprave, izjavljali, da je bila izprememba upravičena pa čeprav novi ljudje ne bodo napravili prav nič več kakor so dosedanja.

Mi smo prepričani, da je izprememba Delavske zbornice v Ljubljani bila nujna gospodarska potreba delavskega napredka. Organizacija Zveze Združenih delavcev si je v razmeroma kratkem času od svojega obstoja znala pridobiti potrebno avtoriteto in mesto, ki ji z ozirom na njen program v slovenskem narodu pripada. Že dosednji uspehi strokovnega udejstvovanja, pa so nam v močno oporo v trditvi, da bo slovensko delavstvo s tem preimenovanjem morda že v bližnji bodočnosti beležilo svoje gospodarske koristi od tega.

Mnogo delavstva stoji še ob strani in čaka, kam se bo zmaga nagnila. Častno smo dovršili boj medsebojnega organizacijskega napadanja in smo prepričani, da bo tudi zadnji sporazum o skupnem nastopu nasprotnikov, ki hočejo živeti na račun delavskih razprtij in njegove revščine, zadnji poskus njihove rešitve.

Organizacija Zveze Združenih delavcev ne nastopa s terorjem in silo, temveč odločno izpričuje javnosti svoj program in svoje vsakdanje izvrševanje strokovnega posla množijo njene vrste. Naj nasprotni tabori organizirajo kar hočejo, bo vse dobro misleče delavstvo v teku časa samo uvidelo, da je njegovo pravo mesto v vrstah že organiziranega delavstva Zveze Združenih delavcev.

Kovinar.

izpustitvi le-teh popoln. Saj bi bil Jezusov slovesni vhod v Jeruzalem bolj učinkovit začetek odrskega prikaza, ki je od zadnje večerje dalje dramatičen, stopnjevan in psihološko že po sv. pismu dovršen. — Poleg okrnjenosti enotnosti pa naj omenimo še okrnjenost učinkovanja iz sv. pisma navajanih besed. Čemu samolastno izpreminjati besede in stavke iz sv. pisma, če so že skoro dva tisoč let nespremenjeni? (Če je pa morda naša sodba krivična, naj nam gospod pisatelj oprost; sodimo namreč zgolj na podlagi naučenosti igralcev, ki so pač utegnili izmaličiti tekst.) Če naj omenimo še, da je pisec besede stotnikove »Gospod nisem vreden...« napadeno položil v usta Simona Gobavca in Marte (Marto je Jezus že nekoč poprej obiskal ter nima obisk pri Simonu nikake zveze z Marto), smo o delu kot takem v glavnem dosti povedali.

Vloga Jezusa, ki jo je igral g. Poženel ml., je pa bila brez notranjega podkrepila, zato tudi v zunanjem izražanju meglena, monotona. Bila je premalo doživeta in premalo naučena, da bi mogla z vso silo potegniti. Peter g. Poženela st. nič sanjginičen. Kajfa (gospod Tancar) kot tožitelj in ščuvalec ljudstva izvrstno podan, le besedno prepočasen. Pilat v osebi g. Lamprehtaja najboljša figura. Juda g. Sokliča zelo efektin in gladko podajan. Ostale vloge so bile na dostojni višini. Zbori in skupine se niso zavedale, kako važna je na odru skupinska igra. Ne samo režiser, predvsem zbranost in vestnost skupinskih igralcev so prvi pogoj, da kako delo v celoti uspe.

Za delo pa smo g. Klinarju in izvajalcem hvaležni.

Cerkveni koncert je odjeknil prav ugodno pri vseh tistih, ki so si hoteli ustvariti sodbo o vrednosti naše sodobne cerkvene glasbe sploh, posebej pa sodbo o jeseniškem pevskem zboru, pa niso prišli do tega, ker se jim zbor že tako dolgo ni predstavil.

Zbor je imel v svojem sporedu prav značilne stvari. V prvi vrsti trpljenje Jezusovo, izvedeno v koralu z zborovskimi vložki. Delo, ki v današnjem človeku, ki išče zgolj prenasičenost in zunanji izraz, ni našlo skoroda nikakega odmeva, je bilo v sporedu najlepša točka. Koral je najstarejše cerkveno petje, je liturgično petje. Ker pa najde človek v liturgiji naj-ožjo vez s Cerkvijo in

Brazde gorenjskih študentov

Naše plemstvo

La vie de l'étudiant a son privilège; elle a sa noblesse; cette noblesse oblige. (Boudet v Temps présent 27—1—59.)

Naše študentovsko življenje nam stavi pred oči kot najmikavnejšo stvar dobro službo, gotovo pokojnino, določen delokrog, kar najmanj odgovornosti in lastnega dela. Sprejmimo življenjski okvir, kakor nam ga narekuje prvo ugodje, in ne hodimo čez meje, ker bi za to porabili vse preveč sile. Pustimo rahle teorije in čudaške prepire učenjakom. t. j. tistim, ki imajo za to čas in so za to plačani! Mi študiramo, ker nam bo pač študij prinesel ugodnejši položaj, ker je gimnazija dandanes predpogoj toplega zapečka na stara leta.

V teh mamljivih mislih nas mora ustaviti zavest: čas našega učenja je predragocen, da bi ga darovali ugodju lenobe, da bi se umikali križpotjem in vsa vprašanja reševali v sebi s tem, da se jim umikamo ko skušnjavam, da ostanejo mlačni in brezlični intelektualni material. Čas učenja, ki nam je dan ko velika milost, moramo izpolniti s tem, da se z vsemi silami navežemo na kulturno življenje, da znamo iz sebe

izvabiti svoje zmožnosti in zaupati vanje, da zaživimo v ognju gorečega duha.

Ne bo nas rešila samoprevara, ki se ji vdajamo v težkih trenutkih razočaranj. Z odkritim pogledom se moramo rešiti vseh mrtvih in nerodovitnih misli, ki nam jih je diktiral naš socialni obraz ali zagrenjenost. Najti nam je v sebi resnična tla, ki bodo nosila težke temelje. To nam narekuje plemstvo našega poklica: da se ne skrivamo pred sabo, da se ne izgublamo v brezlični masi gimnazijcev, marveč da z bolečo resnicoljubnostjo zidamo sami sebe, da »ločimo informacijo od poznanja, poučnost od znajanja«.

Rešila nas bo prej ostra kritika, stvaren pogled kakor poveljevanji sijaj, neprestani zunanji uspehi ali »notranje zadovoljstvo zasidranih ljudi«.

R. J.

Delavci,

branite svoje strokovne organizacije v smislu in pravcu narodnih tradicij in skupnosti!

s tem z Bogom, je korral najneposrednejša in s tem najlepša molitev. Ljudje bi se morali tega mnogo bolj zavedati.

Prijetna točka sporeda so bile prve tri kitice Pergolesijeve kantate: »Stabat mater« za sopran in alt. Značilnost italijanske romantike je imela vpliva tudi pri tem delu, katerega se pa drži še stroga forma klasicizma. Izvajanje tega je bil trši oreh za izvajalki, od katerih je bil alt slabši, koloristično zabrisan in voden.

Zbora — moški kakor mešani — sta bila odlična. Moški je bil glasovno izenačen s prodornimi drugimi basi. Pri mešanem zboru pa je alt mestoma grobo izpadal, tenor pa malce rezko silil v ospredje in s predolgim držanjem nekaterih not vezal pavze, ki bi morale biti strogo ločene. Zbor je vestno pripravil in ga tenkočutno vodil organist g. Kelvišar.

Takih koncertov si še želimo, kar je pokazala odlična udeležba. Jeseniški cerkveni zbor pa je s tem potrdil svoje ime.

Vse za birmance dobite najceneje in najlepše v trgovini Krekovega doma. Prišla je nova pošiljka, nakar cenj. botre in botrice že sedaj opozarjamo.

Delavske Jesenice - trdna narodna postojanka

Na velikonočne praznike je naše Slovensko narodno vodstvo — dr. Anton Korošec, dr. Miha Krek in ban dr. M. Natlačen — poslalo slovenskemu delavstvu preko njegovega časopisa »Slovenski delavec« velikonočno voščilo. Ta voščila po vsebini in po dogodkih, v katerih zadnje čase živimo, niso vsakdanje izjave. Zlasti je vsebinsko pomembno voščilo našega vrhovnega voditelja dr. Antona Korošca.

Jeseniško delavstvo je po svoji strokovni organizaciji Zveze Združenih delavcev, podružnice na Jesenicah, poslalo svojo zahvalo.

Z ozirom na važnost tega, priobčujemo voščilo dr. Antona Korošca in zahvalo jeseniške podružnice Zveze Združenih delavcev tako, da bodo imeli naši cenjeni čitatelji priliko spoznati, na kakšnih temeljih je zgrajena in dela ta naša delavska organizacija.

»Velika noč je praznik, katerega ves svet, posebno pa naš slovenski narod, močno doživlja. Lepi narodni običaji so zunanji dokaz pristnega čustva, ki globoko živi v narodni duši in njeni krščanski tradiciji.

Resnica o Kristusu in njegovem vstajenju od mrtvih je veličastna. Gleda nas s človeškimi očmi, predstavlja silno, vsega obsegajočo idejo o zmagi življenja nad smrtjo, o zmagi dobrega nad hudim. Tej ideji vsak čas, vsaka doba vlije svojo posebno vsebino, katero ustvarijo potrebe, dogodki, življenje samo in vsi pojavi, ob katerem človeštvo živi in gre skozi zgodovino.

Nosilec novega časa je delavec. Delavec na polju, delavec v tovarni in intelektualec. Narod, komur pripada, bo z njim vstajal in rasel, za nas, ki nam sila in število ne bosta v oporo, velja vse to le še v večji meri. Vztrajno delo na vseh naših poljih, organi-

zacija in enotnost našega prizadevanja in čim manjše notranje trenje bodo našemu narodu dali tisti polet, da bo vzdržal ostro tekmo drugih narodov in si zgradil svojo bodočnost.

Slovenski delavec, združen iz vseh stanov, Tvoja bodi letošnja Velika noč.

Dr. Anton Korošec.

Veledenjeni gospod

dr. Anton Korošec

predsednik senata

Beograd.

Na Vaše velikonočno voščilo nam delavcem, smo jeseniški kovinarji izredno ponosni.

Vsebinska Vašega voščila je bistveni del našega programa. Naše prizadevanje v tem pravcu je bilo ob volitvah 11. decembra 1938 nagrajeno s častnim uspehom.

Od te smeri nas ne bo premaknila nikdar nobena sila. Vsakršni dogodki nas bodo našli vedno trdno povezane z našo slovensko narodno večino.

Markič Matej

t. č. predsednik.

Rozman Franc

t. č. tajnik.

Jesenice so bile že od nekdaj izrazito narodno zavedna postojanka, katero obeležje se je hotelo po marksističnih strokovnih organizacijah, predvsem po njihovih internacionalnih voditeljih zabrisati, pa je hvala Bogu od slovenske matere rojeni delavski sin znal s svojo odločnostjo zgraditi zdrav narodni delavski pokret in se trdno nasloniti na narodno občestvo. Vsak zaveden Slovenec kakršnega koli stanu, mora tej organizaciji samo čestitati. Vsak zaveden Slovenec, zlasti delavec, bo v teh težkih dneh lahko sam ugotovil, kje je njegovo mesto.

Razno

Cerkveni koncert farnega pevskega zbora je privabil na cvetno nedeljo v prostorno cerkev polno navdušenih prijateljev cerkvene glasbe. Večer je bil nepozaben po svojem učinku z glasovno enotnostjo zbora, kakršne še nismo slišali, ter po sestavi programa, ki je ubral vse najobčutljivejše strune velikonočnega čustvovanja. Cerkvenemu zboru ob tem uspehu čestitamo z željo, da bi nam spet kaj kmalu pripravil kakšno podobno presenečenje.

Lahkoatletski treningi Fantovskega odseka so se pričeli na telovadišču redno vsak dan. Te dni se bo začela urejevati tekaška steza in izvrševati potrebna popravila, nakar se bo montiralo orodje. Vse telovadce in lahkoatlete opozarjamo, da se treningov redno udeležujejo, ker se v mesecu maju vršijo okrožne tekme v predpisanih disciplinah. Vsi na trening. — Odbor.

Za elektriko

vse najcenejše in ugodnejše pri

Jože Markež

elektrotehnično podjetje

Jesenice, Murova, tel. 605

*Varno
naložite svoj
denar!*

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA JESENICAH

obrestuje vse stare in nove vloge po 4%. Nove vezane pa po 5%. Vaš denar je varno naložen pri njej. Zanj garancirajo hranilnične rezerve, kakor tudi vsi zadružni člani z vsem svojim premoženjem. Najmanj stokratna je ta garancija.

Pijte in jejte poceni in dobro

Kdor hoče poceni jesti,
pride

v Krekov dom

Kdor hoče dobro jesti,
se abonira

v Ljudski kuhinji

Kdor hoče dobro in poceni piti, mora priti

v Katakombe

Belo namizno
vino din 10 — liter